

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9576/2024
03.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца ОДС „ЕПС дистрибуција“ д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Александар Ђукић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Бороња, адвокат из ..., ради исплате дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1862/23 од 16.01.2024. године, у седници одржаној 03.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1862/23 од 16.01.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1862/23 од 16.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4554/2022 од 13.04.2023. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да на име дуга плати тужиоцу износ од 1.884.677,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 238.396,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1862/23 од 16.01.2024. године, одбијена је жалба туженог, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној ревизији на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног (касационог) суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Наиме, предмет тражене правне заштите је исплата преосталог дуга од стране туженог по правном основу приступања дугу у смислу члана 451. Закона о облигационим односима, а по закљученом правном послу туженог и тужиоца за који су нижестепени судови оценили да не представља вансудско поравнање (како је насловљено), већ уговор о приступању дугу. Побијаном правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев и одлука је донета применом члана 210. став 1. у вези са чланом 451. Закона о облигационим односима на утврђено чињенично стање. Ревидент уз ревизију није доставио другачије правноснажне судске одлуке донете у предметима са битно сличним чињеничним стањем и истим правним основом као у овом предмету, у смислу доказивања потребе уједначавања судске праксе. Такође, по оцени Врховног суда у конкретном случају не постоји потреба да се разматрају правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, јер се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање у погледу дуга главног дужника, што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, која се може изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате дуга у овој парници поднета је 13.03.2020. године и вредност предмета спора је 1.884.677,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору за новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази законом прописани новчани цензус за допуштеност ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**